

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221211028
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7221211028.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčsikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. N. nar. XX.X.XXXX zastúpenú v odvolacom konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťa rodičov E. N. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v L. na G. č. XX a A. N. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v L. na H. č. XX v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 21.12.2021 č.k. 14P/149/2021-90 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

O d m i e t a odvolanie proti výroku o zamietnutí žiadosti otca o pridelenie právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie uznesením uvedeným v záhlaví v prvom výroku zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia a v druhom výroku zamietol žiadosť otca o pridelenie právneho zastúpenia.

2. Napadnuté rozhodnutie v prvom výroku súd prvej inštancie odôvodnil tým, že otec neosvedčil naliehavú potrebu úpravy pomerov účastníkov konania, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziace maloletému dieťaťu, ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil postupom matky, ktorú vo svojom návrhu označuje ako povinnú stranu, spočívajúcu v porušovaní výkonu práv a povinností k maloletému dieťaťu v čase po rozvode manželstva a porušovaní výkonu práv a povinností k navrhovateľovi z dôvodu nepreberania jeho vyživovacej povinnosti na dieťa, neoznámenia zmeny bydliska dieťaťa, bránenie navrhovateľovi sa s dieťaťom stretávať a neposkytovanie informácií o dieťati, ktoré sa ho priamo týkajú. Zároveň žiadal o úpravu styku s mal. R. počas bežného týždňa, počas všetkých sviatkov aj prázdnin a nariadenie psychologickej nápravy otcovského rodičovstva k maloletému dieťaťu na náklady matky formou nariadenia neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s návrhom otca, vyjadrením matky ako aj so skutočnosťami vyplývajúcimi z doterajších súdnych konaní vo veci starostlivosti súdu o mal. R. na Okresnom súde Košice II mal za preukázané, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu boli upravené rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.1.2015 v konaní o rozvod manželstva rodičov a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode, ktorým bola maloletá na základe dohody rodičov zverená do osobnej starostlivosti matky s oprávnením zastupovať a spravovať jej majetok. Styk otca s maloletou nebol na zhodnú žiadosť rodičov upravený. Nasledujúce konania vo veci starostlivosti súdu o mal. R. boli iniciované zo strany otca a smerujúce k úprave styku, resp. k zmene zverenia boli pre späťvzatie návrhu otcom zastavené. Zo zhodných vyjadrení účastníkov vyplýva, že styk maloletej s otcom sa realizoval s problémami už posledných 7 rokov a aj keď sa dôvody zo strany rodičov rôznia (matka udáva nezáujem zo strany otca

a otec nespoluprácu matky) obaja rodičia zhodnotili vzťah mal. R. k otcovi ako aktuálne problematický, resp. až zničený. Otec vo svojom návrhu neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by nateraz preukázali ním tvrdené okolnosti a nie reálne kroky otca preukazujúce jeho snahu o nápravu vzťahu s maloletou R., dotazovanie sa na maloletú jej matky a stretávanie sa s maloletou, ktoré by boli matkou, prípadne niekým iným znemožňované. Otec sám uviedol, že s matkou nemá žiaden kontakt a od rozvodu maloletá vyrastá bez jeho zásahu. Samotný otec vo svojom návrhu len všeobecne poukazuje na obdobie posledných 7 rokov, kedy styk neprebíhal podľa jeho predstáv, vyjadruje sa k výkonu práce súdu, úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a iných subjektov v predchádzajúcich konaniach. Poukazuje aj na doterajšie súdne iné konania, ktoré sa ho týkajú, ale konkrétne porušovanie jeho základných práv, rodičovských práv, práva na ochranu osobnosti, prípadne práv dieťaťa bližšie nekonkretizuje. Z vyjadrenia matky naopak vyplýva, že otec mal možnosť nadviazať kontakt s mal. R., zúčastniť sa napr. odborného poradenstva a pomoci v Centre pre deti a rodinu Uralská 1, Košice vo februári 2020, s cieľom úpravy rodinných a sociálnych pomerov dieťaťa, čo však nevyužil. Od februára 2020 otec podľa matky neprejavil o mal. R. záujem a aj pre správanie otca je vzťah otca s maloletou aktuálne komplikovaný, maloletá nemá podľa matky záujem o stretnutia s otcom. V ďalšom súd prvej inštancie konštatoval, že návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie informačnej povinnosti matke, uloženie zákazu matke brániť navrhovateľovi a jeho dieťaťu vo výkone ich základných práv a zasahovať do ich práv na ochranu osobnosti, uloženie povinnosti zdržať sa odopierania základných práv navrhovateľa a jeho dieťaťa, úpravu styku otca s mal. R. a pridelenie psychologickej nápravy otcovského rodičovského vzťahu s maloletou na náklady matky, nebola preukázaná naliehavosť zásahu súdu do pomerov účastníkov konania, neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a preto ako nedôvodný zamietol. Z vyjadrenia otca ani doložených listín súd nezistil negatívne či agresívne správanie matky namierené v súčasnosti proti otcovi resp. priamo voči mal. dieťaťu, pre ktoré by bolo možné posúdiť návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti ako dôvodný. V časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti matke preberať príspevky na mal. dieťa od navrhovateľa a povinnosti oznámiť mu zmenu bydliska maloletého dieťaťa posúdil taktiež ako nedôvodný, nakoľko nielen z vyjadrenia matky, ale aj zo samotného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia jasne vyplýva, že výživné zo strany otca matka neprevzala riadne len za október 2021. Išlo o ojedinelý prípad a ani sám otec neuviedol, že by sa takáto situácia zo strany matky od rozvodu doposiaľ zopakovala. Poukázal na ust. § 568 Občianskeho zákonníka Z vyjadrení rodičov taktiež vyplýva, že na adrese uvádzanej ako trvalé bydlisko dieťaťa a matky bola matka doposiaľ riadne zastihnutelná s výnimkou októbra 2021 pri prevzatí platby výživného. Matka vo svojom vyjadrení potvrdila, že táto adresa je naďalej aktuálna a v prípade potreby alebo záujmu otca je na tejto adrese kontaktná. Matka potvrdila, že mal. R. žije v harmonickom rodinnom prostredí s matkou a ani otec starostlivosť matky o mal. nenamietal. Otec vo svojom návrhu sám potvrdil, že má vedomosť o tom, že matka na adrese trvalého pobytu nebýva už niekoľko rokov a okrem neprevzatia výživného za október/2021, iný dôvod na oznámenie aktuálneho bydliska mal. dieťaťa a matky neuviedol, problémy kontaktovať matku súdu nepreukázal. I v tejto časti považoval súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný. Druhým výrokom rozhodnutia zamietol žiadosť otca o pridelenie právneho zastúpenia v konaní ako nedôvodnú, nakoľko aktuálne neexistuje právny rámec, na základe ktorého by bol súd v súčasnosti oprávnený o takomto návrhu otca rozhodnúť a prideliť mu právne zastúpenie z radu advokátov. V zmysle aktuálne platnej legislatívy kvalifikované právne zastúpenie advokátom pre osoby, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby v súdnom konaní, zabezpečuje iba Centrum právnej pomoci v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Skutočnosti uvádzané otcom ako dôvody, pre ktoré nemôže uplatniť právne poradenstvo a právne zastúpenie v Centre právnej pomoci (nedôvera navrhovateľa voči centru nadobudnutá počas rokov) sú v tejto súvislosti bez právneho významu. Vo vzťahu žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov súd prvej inštancie konštatoval, že v tomto konaní boli naplnené zákonom stanovené predpoklady na zákonné oslobodenie od súdneho poplatku a to bez potreby osobitného rozhodnutia súdu o žiadosti otca o oslobodenie od súdneho poplatku, nakoľko ide o súdne konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

3. Proti tomuto rozhodnutiu proti výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zamietnutí žiadosti o pridelenie právneho zastúpenia podal v zákonnej lehote otec odvolanie s návrhom, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Košice II sp. zn. 14P 149/2021 zo dňa 21.12.2021 a vec vrátil na nové posúdenie a rozhodnutie. Zároveň sa domáha nariadenia Okresným súdom Košice II pridelenia právneho zastúpenia v jeho súdnom konaní. Súčasťou odvolania je žiadosť otca o pridelenie

právnej pomoci a právneho zastúpenia advokátom v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach.

4. Otec odvolanie odôvodnil tým, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým je rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pridelenie právneho zastúpenia, o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ustanovenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice za opatrovníka pre maloleté dieťa na zastupovanie v súdnom konaní za nesprávne. S poukazom na článok 6 Dohovoru považuje za nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie v tom, že jeho rozhodnutie nesie znaky arbitrárneho rozhodnutia, teda nezohľadňuje všetky faktické súvislosti. Napriek podrobnému právnenému odôvodneniu išlo čisto o formalistické riešenie veci, ktoré vôbec nezohľadnilo základné ustanovenia § 3 ods. 1 OZ zakotvujúceho zásadu súdneho výkonu práv s dobrými mravmi. Uvádza, že nemá žiadne právnické vzdelanie, je na plnom invalidnom dôchodku, zo zdravotných dôvodov držiteľ preukazu ZŤP a zo zdravotných dôvodov je odkázaný na hmotnú núdzu. Pri presadzovaní svojho otcovského rodičovského práva a vlastnému maloletému dieťaťu, ktoré je počas 7 rokov nepriaznivé, vznikol naliehavý nepriaznivý stav, o ktorý sa od roku 2014 žiadnym spôsobom nepričinil práve naopak, sústavne sa snaží o záchranu a nápravu nepriaznivého stavu a snaží sa preukazovať porušovania a ochraňovať základné práva svoje a dieťaťa pred kompetentnými orgánmi verejnej moci, pričom požaduje zo zákona právne poradenstvo a právne zastúpenie, pretože je takáto pomoc nevyhnutná na dosiahnutie účinného práva na prístup k súdu a garantovanému spravodlivému súdному procesu. Napriek uvedenej skutočnosti súd prvej inštancie vedome porušil zákon tým, že mu nezákonne odňal právo na spravodlivý súdny proces z čoho jednoznačne vyplýva, že jeho žiadosť - návrh o nariadenie neodkladného opatrenia nezákonne právne posúdil, ako aj jeho žiadosť o právne zastúpenie v súdnom konaní a nezákonne pridelil úrad na zastupovanie maloletého dieťaťa. Z dôvodu absencie právneho vzdelania a právnej skúsenosti, sám preukázal a požaduje a predložil dôkazné podklady k zákonnému prideleniu zastúpenia advokátom v konaní. V ďalšom uvádza, že súd prvej inštancie zákonnosť rozhodnutia opiera o tvrdenie len na základe telefonického rozhovoru povinnej strany a s prideleným úradom na zastúpenie. Poukazuje na spravodlivé súdne konanie a podľa odseku 1 článku 6 Dohovoru - každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď počas celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov, alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Okresný súd svoju zákonnosť rozhodnutia zamietnutia opiera o tvrdenie len na základe telefonického rozhovoru povinnej strany a s prideleným úradom na zastúpenie maloletého dieťaťa, ktorí nepreukázali žiadny vierohodný dôkaz voči jeho podnetu a jeho dôkazným podkladom zo dňa 13.12.2021. Telefonické vyjadrenie matky dieťaťa a z toho vyplývajúce vyjadrenie úradu zobral súd pri uznesení rozhodnutia zo dňa 21.12.2021 za záväznú a jedinú, bez dostatočného zákonného šetrenia podloženého dôkazmi voči jeho preukázaným dôkazom. Je toho názoru, že preukázal v konaní, že matka dieťaťa neprevzala za október 2021 jeho vyživovaciu povinnosť na dieťa a doplnením dôkazu zo dňa 03.01.2021 vydaný Slovenskou poštou, že matka dieťaťa prevzala vyživovaciu povinnosť za november a december roku 2021 až dňa 16.12.2021 a to až keď sa dozvedela, že podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 13.12.2021. Iný spôsob dôkazného preukázania absencie bydliska povinnej strany s dieťaťom nie je možný bez porušenia zákona, hoci k tomuto výkonu prešetrenia je zákonne povinne určený úrad, ktorý túto skutočnosť overovania v záujme maloletého dieťaťa plne ignoroval a súd úmyselne preniesol dôkaznosť na neho, aby zmaril jeho preukazovanie dôkazného opodstatnenia. Poukazuje na prioritný záujem dieťaťa v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti, ktorého základné právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s oboma svojimi rodičmi. Doposiaľ nebol voči nemu preukázaný žiadny dôkazný rozpor, avšak je preukázaný dôkazný rozpor voči matke dieťaťa. Naliehavosť riešenia vzniknutého nepriaznivého stavu zákonného vlastného otcovského rodičovstva v záujme maloletého dieťaťa, je pre daný stav prioritným. V ďalšom okamžite požaduje, aby mu súd pridelil výkon psychologického nápravy otcovského rodičovského vzťahu k mal. dieťaťu bez akejkoľvek účasti úradu a to až do úplnej nápravy. Matka dieťaťa je povinná tento úkon v plnom rozsahu strpieť. Žiada, aby súd bez zbytočných prieťahov a nezávisle na pokračovaní súdneho konania nariadil okamžite matke dieťaťa oznámiť mu skutočnú spoločnú adresu bydliska a preberajúc od neho príspevky na

mal. dieťa, aby mohol okamžite prispievať na svoje dieťa tak, ako svoju výživovaciú povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu doposiaľ bez akýchkoľvek pochybností plnil a aby mu súd okamžite nariadil výkon psychologickú nápravu otcovského rodičovstva maloletému dieťaťu. Uvádzanú skutočnosť súd prvej inštancie plne opomenul. V ďalšom je podstatné, aby okresný súd ako jediný štátny orgán, ktorý môže v danej veci konať využil svoje zákonom stanovené právomoci a dosiahol odstránenie negatívnych následkov udalostí, pričom sa zároveň domnieva, že pri predmetnej udalosti došlo k naplneniu podmienok zákonnej definície nariadenia neodkladného opatrenia a právneho zastúpenia, ktorého obsah rozhodnutia o zamietnutí nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi a ktorého postup prešetrovania nie je v súlade s príslušnými právnymi predpismi zákona o rodine. Na to, aby bol naplnený účel a zákon o rodine je potrebná aktívna účasť a súčinnosť príslušných orgánov a nie ich pasivita. Z hľadiska účelu a Zákona o rodine podstatné, aby každá chyba bola odstránená a došlo k náprave naliehavosti vzniknutého nepriaznivého stavu, čo v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na jeho zákonom práve na rodičovstvo a zákonom práve na otcovské rodičovstvo jeho vlastnému dieťaťu svojim nekonaním súd poprel, aj keď bol jediným orgánom, ktorý konať mohol a zároveň musel. Zároveň uviedol a predložil súdu dôkazy nezákonného postupu úradu v zastúpení maloletého dieťaťa pri presadzovaní rodičovstva, ktorý vo vyjadrení súdu uvádza klamstvá a to, že vraj úrad uskutočňoval referát poradensko-psychologických služieb za účelom psychologickú konzultáciu rodičov a dieťaťa, avšak táto nebola nikdy uskutočnená, túto skutočnosť poradensko-psychologických služieb požadoval niekoľkokrát od novembra 2014, čo sa doposiaľ zo strany úradu vôbec neuskutočnilo. Úrad teda poskytuje súdu zavádzajúce údaje. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol bez akéhokoľvek prešetrenia. Táto skutočnosť jednoznačne preukazuje porušovanie jeho základných ako i dieťaťa na spravodlivé súdne konanie a preukazuje praktiky nezodpovedného prístupu k veci kompetentnými a bezúspešnosť už 7 rokov až doposiaľ, bez akejkoľvek nápravy a pri uplatňovaní je zo strany orgánov verejnej moci prenášaná zodpovednosť, bez akýchkoľvek dôkazov na neho, aby mu bolo zmarené akékoľvek preukazovanie skutkového stavu. Svoju bezradnosť poukazoval počas priebehu predošlých rokov a žiadal o pomoc vo svojich podnetoch, pričom jeho podnety nespĺňali zákonom stanovené právne náležitosti. Jednoznačným príkladom porušovania základných práv je odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Náprava jeho otcovského rodičovského vzťahu, úmyselné bránenie dieťaťu a jemu je záležitosť naliehavosti nepriaznivého stavu, ktorá neznesie žiadny odkladný účinok a je zákonným právom dieťaťa a jeho na okamžité zakročenie a nápravu. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziace maloletému dieťaťu je to, že dieťa je vychovávané v omyle voči svojmu vlastnému otcovi rodičovi, pričom dieťaťu nie je daná žiadna možnosť základného práva na rodičovstvo jeho vlastného otca. Súčasťou odvolania bola aj žiadosť otca o pridelenie právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

5. Otec písomným podaním zo dňa 19.1.2022 doručil doplnenie skutkového stavu. Žiada, aby odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že maloletému dieťaťu bolo pridelené zákonné zastúpenie v konaní pred súdom prvej inštancie a bol zmarený okamih prekvapenia prešetrením a preukázaním skutočností stavu trvalého bydliska matky a spoločného dieťaťa. Táto uvedená úmyselnosť zmarenia dokazovania je jednoznačne preukázaná v dôvodnosti rozhodnutia okresným súdom zo dňa 21.12.2021.

6. Otec v podaní zo dňa 21.1.2022 oznamuje rozhodujúce doplnenie skutkového stavu. V podaní poukazuje na nezrovnalosti uznesenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k jeho konaniu o priznanie invalidného dôchodku. Poukazuje i na vynechanie konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 2C/67/2014 kde mu bolo úmyselne nariadené, aby sa domáhal priznania manželského výživného pred súdom na matku dieťaťa s maloletým dieťaťom, ktorá je v hmotnej núdzi a to do rozvodu a ak tento podnet nepodá, vyradia ho z úradu a zastavia mu dávku v hmotnej núdzi. Pod nátlakom úradu musel podať žiadosť dňa 15.8.2016 a zobrať tento návrh späť na pojednávaní dňa 16.2.2015 z dôvodu, že nechcel vyostrovat' už aj tak napätú situáciu s matkou dieťaťa. V rozhodnutí Okresného súdu z 21.12.2021 nebola uvedená skutočnosť, že konanie o bránení matkou dieťaťa sa v stretávaní s ním sa už v tomto súdnom konaní nejednalo, pretože čas podania bol stav pred rozvodom manželstva. Poukazuje na to, že súd prvej inštancie v rozhodovaní nezohľadnil dôkazné podklady ním predložené, ktoré preukazujú porušovanie základných práv na otcovské rodičovstvo a je mu bránené zo strany matky v stretávaní sa s dieťaťom, ako aj nedôsledný prístup k úradu a súdu v konaní. Súd vôbec neuvádza dôvody, pre ktoré vzal svoje návrh a žiadosti v predošlých súdnych konaniach späť a ktoré sú pri preukazovaní porušovania základných práv dieťaťa a otca zásadné. Pričom bral ohľad na dieťa, ktorému nebola poskytnutá žiadna možnosť vlastného otcovského rodičovstva a nechcel na nátlak matky dieťaťa a jej kumpánov porušiť zákon. V ďalšom preukázal, že matka dieťaťa klamala

úrad a súd v konaní, že zabudla prevziať zákonný príspevok na maloleté dieťa len za október, avšak preukázal, že matka dieťaťa neprevzala príspevky ani za november ani za december. K danej veci uvádza, že podal žalobu na úrad pre sústavné porušovanie základných práv na otcovské rodičovstvo dieťaťa a jeho otcovi od r. 2014 až doposiaľ na Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 5SA 10/2018 súd ktorý po 8 mesiacoch preposlal podľa vecnej príslušnosti vec Okresnému súdu Košice I pod sp. zn. 23C/91/2018 v konaní, v ktorom požiadal o právnu pomoc a právne zastúpenie v Centre právnej pomoci. Podal podnet na ministerstvo, ktoré po 6 mesiacoch podnet zamietlo, s tým, že vec mu nepatrí a že patrí okresnému súdu. Nedôveroval ministerstvu veď mu predsa CPP uviedlo, že podnet patrí ministerstvu. Opäť požiadal CPP o právnu pomoc a právne postúpenie, avšak podnet žaloby voči ministerstvu bola CPP zamietnutý pre dôvodnosť neúspechu, keďže žaloba v danej veci voči ministerstvu je preukazovanie opodstatnenia voči úradu. Následne podal na Krajský súd Košice pod sp. zn. 7Sa/15/2020 správnu žalobu na predošlé ako aj súčasné rozhodnutie CPP pre zavádzanie a zmarenie súdnych konaní, v ktorom rozhoduje sudca z predošlého konania na krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 5Sa /10/2018, ktorý zdržiaval preposlanie 8 mesiacov príslušnému súdu , avšak do dnešného dňa krajský súd pod sp. zn. 7Sa/15/2020 od podania v r. 2019 nevyvinul žiadne šetrenie a ani nevyžiadal žiadne dôkazné podklady, ktoré žiadal, aby CPP predložil k dokazovaniu, pretože neboli všetky odovzdané. Žiada odvolací súd, aby neprehliadol skutočnosť a úradu zakázal zastupovať matku dieťaťa pred súdom tak, ako sa to preukázalo v rozhodovaní a rozhodnutí okresného súdu zo dňa 21.12.2021. Zároveň žiada odvolací súd, aby bol úrad pozbavený zastúpenia maloletého dieťaťa pred súdom, pretože porušil výkon práce vo verejnom záujme a sám sa rozhodoval zastupovať v mene Slovenskej republiky pred súdom matku dieťaťa spoločne s maloletým dieťaťom, čím ho jednoznačne znevýhodnil a úmyselne zmaril skutkové preukazovanie.

7. Otec podaním zo dňa 24.1.2022 doručil námietku zaujatosti proti kolíznemu opatrovníkovi, ktorý bol ustanovený v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7CoP/3/2022. Uviedol, že zastúpenie dieťaťa v súdnom konaní nesledovalo záujem dieťaťa, nebolo riadne zdôvodnené, nebolo podložené dostatočnými vecnými argumentmi a nebolo presvedčivé. Žiada, aby mu súd v tomto konaní námietky zaujatosti voči úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice prideliť právneho zástupcu a to aj na spísanie dohody na splnomocnenie zastúpenia maloletého dieťaťa pred súdom, aby boli chránené základné práva dieťaťa a pretože je takáto pomoc nevyhnutná na dosiahnutie účinného práva na prístup k súdu, aby štát v zastúpení krajským súdom garantoval spravodlivý súdny proces a to na základe jeho odôvodnenia zo dňa 10.1.2022 v žiadosti o pridelenie advokáta, ktoré je súčasťou odvolania v tomto konaní. Bez pridelenia zastúpenia advokátom bude v tomto konaní opäť zmarené preukazovanie skutkového stavu voči nemu, ktorý vedome marí preukazovanie skutkového stavu voči nemu, ktorý vedome marí preukazovanie základných rodičovských práv k maloletému dieťaťu, po celý čas od roku 2014 s plným vedomím, že mu nebude poskytnutá právna pomoc v danej veci, čo uskutočňuje spoločne s Centrom právnej pomoci Košice, keďže je zákonom stanovená ich vzájomná spolupráca, dôkazne - súdne konanie vedené na Krajskom súde v Košiciach pod spisovou značkou 7S/110/2019. Žiada, aby mu bol pridelený právny zástupca k odvolaniu sa voči rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 14.1.2022 o pridelení k zastúpeniu maloletého dieťaťa.

8. Postupom podľa § 329 ods. 1 druhá veta CSP, odvolací súd umožnil matke a kolíznemu opatrovníkovi vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu otca.

9. Matka vo vyjadrení k návrhu a odvolaniu otca uviedla, že zotrúva na svojom predchádzajúcom vyjadrení. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplýva, že by matka bola súdom prvej inštancie vyzvaná na vyjadrenie a takéto vyjadrenie sa v spise ani nenachádza, dospel odvolací súd k záveru, že matka poukazuje na svoje vyjadrenie učené vo vzťahu k ÚPSVaR Košice v rámci šetrenia pomerov a ktoré je obsiahnuté v ním podanej správe z 20.12.2021.

10. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že zisťoval vôľu maloletého dieťaťa dňa 21.1.2022 s prihliadnutím na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť, individuálne, bez prítomnosti rodičov. Maloletá pri rozhovore bola komunikatívna, odpovedala na položené otázky. V úvode rozhovoru komunikovala o škole, kamarátkach, jej záujmoch. Uviedla, že chodí do 4. ročníka základnej školy. Na otázku, či si pamätá svojho ocka, uviedla že si na neho nespomína. Pamätá si, že za ňou chodieval do škôlky aj do školy. Do školy chodil, keď bola v 1. ročníku, vtedy bol asi 2 krát koncom školského roka a keď bola v 2. ročníku, vtedy bol tiež asi 2 krát začiatkom školského roka. Za každým jej niečo doniesol, boli to

napr. žuvačky Mentos, ktorými ponúkla celú triedu. Tiež jej doniesol domáci puding, ktorý ona ale nemá rada. Chodil obvykle predtým, ako išla v škole na obed do jedálne. Nechce, aby ju otec navštevoval odôvodňujúc to tým, že ho vôbec nepamätá, nevie si vybaviť ani žiadnu príjemnú spomienku na otca. Nebolo jej príjemné to, keď jej nosil do školy veci. V závere zopakovala, že ho vôbec nepozná a ani ho nechce spoznať. Doma s rodinou je spokojná, je šťastná.

11. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

12. Konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP).

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je rýchla, i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd použiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov a zásadne sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby takejto úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia, pričom v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd posudzuje naliehavosť a dôvodnosť, ako aj prípadné následky nariadenia či nenariadenia tejto dočasnej úpravy pomerov, z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa.

19. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, tzn. že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí a v zásade ani nemôže vzhľadom na krátke lehoty, ktoré zákon ukladá na rozhodnutie o neodkladnom opatrení, dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizujú vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý, a teda nariadenie alebo zamietnutie požadovaného neodkladného opatrenia. Procesu osvedčovania podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia s osobitným dôrazom na potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie. Táto sprísnená požiadavka vychádza jednak z premisy, že zjavne neodôvodnenému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu. Za účelom osvedčenia potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, má navrhovateľ k dispozícii zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov, ktorých

vykonanie je navyše limitované povahou konania a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Tento procesný deficit je ešte výraznejší v prípade návrhu pred začatím konania. Čím pokročilejšie je štádium konania vo veci samej, tým väčší je rozsah skutočností, ktoré môže súd následne zohľadniť v prípade podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania. Vzhľadom na uvedené špecifické okolnosti je súd povinný vždy dôsledne vyhodnotiť, či návrh z objektívneho hľadiska je presvedčivý, a či reálne došlo k osvedčeniu všetkých skutočností, ktorým je nariadenie neodkladného opatrenia podmienené.

20. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že otec v návrhu dostatočne neosvedčil predovšetkým naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov a ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziace maloletému dieťaťu, ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formu nariadenia neodkladného opatrenia v súlade s jeho návrhom. Konajúci súd sa vysporiadal s argumentáciou otca uplatnenou v odvolaní, ktorá je v zásade rovnaká už v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho návrhu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti v zmysle § 236 CSP, je presvedčivé a odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožňuje.

21. Odvolaciu argumentáciu možno zhrnúť tak, že otec namieta že rozhodnutie súdu prvej inštancie nesie znaky arbitrárneho rozhodnutia, teda nezohľadňuje všetky faktické súvislosti, pričom naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov odvodzuje od 7 rokov nepriaznivom presadzovaní svojho otcovského rodičovského práva k vlastnému dieťaťu, preto považuje zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia za nezákonné, či mu súd odňal právo na spravodlivý súdny proces s poukazom na článok 6 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ďalej poukazuje na to, že rozsudok musí byť vyhlásený verejne, namieta, že súd prvej inštancie zákonnosť svojho rozhodnutia oprel len o telefonický rozhovor s matkou dieťaťa prostredníctvom úradu, ktorí však nepreukázali žiadny vierohodný dôkaz voči jeho podnetu, súd takto plne ignoroval a úmyselne preniesol dôkaznosť na neho, aby zmaril preukazovanie jeho dôkazného opodstatnenia. Taktiež namietal, že úrad (opatrovník maloletého dieťaťa) uvádzal nepravdivé skutočnosti, nakoľko psychologickéj nápravy vzťahu s dieťaťom sa domáhal od novembra 2014, čo sa však doposiaľ zo strany úradu vôbec neuskutočnilo. Poukázal tiež na predchádzajúce konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktoré v konečnom dôsledku citoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých však nepochybne vyplýva, že údajné snahy otca o úpravu styku s maloletým dieťaťom skončili vždy späťvzatím jeho návrhu na začatie konania. Naposledy bolo konanie začaté a následne zastavené z dôvodu späťvzatia v roku 2017. Už z uvedeného nepochybne vyplýva, že naliehavosť na reparácii rodičovského vzťahu otca s maloletou, vzhľadom na uplynutie doby skoro piatich rokov od poslednej iniciatívy otca súdne upraviť styk zjavne preukázaná nie je. Neobstoja preto odvolacie námietky otca o nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie, ku ktorým mal dospieť, či námietky týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. jeho nezákonnosti. Úvahy súdu prvej inštancie vychádzajú správne z obsahu spisu a samotného návrhu otca, pričom hodnotiaci úsudok súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je v rozpore s predstavou otca, nemôže byť vadou konania majúcou za následok nesprávnosť rozhodnutia, či dokonca jeho nezákonnosť. V tomto kontexte teda nie je možné dospieť ani k záveru o arbitrárnom rozhodnutí súdu prvej inštancie, prípadne k záveru, že otcovi bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces, a to len z dôvodu, že jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo vyhovené.

22. Vzhľadom na dlhodobú absenciu stretnutí otca s maloletou, preukázanú samotným vypočutím maloletej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice nie je možné dospieť ani k záveru, že by aktuálne bolo v najlepšom záujme maloletej upraviť styk s otcom v súlade s návrhom otca, pretože takýto zásah do doterajšieho života maloletej bez podrobného poznania dôvodov odmietania styku s otcom, posúdenia kvality výchovného pôsobenia matky, jeho vplyvu na maloletú, intenzity a kvality vzťahov dieťaťa k oboj rodičom a dôvodov doterajšej nerealizácie styku otca s maloletou, by bol nepochybne výrazným zásahom do jej aktuálneho spôsobu života a jej psychického statusu. Až po komplexnom zistení a vyhodnotení týchto okolností jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti bude možné dospieť

ku kvalifikovanému záveru o tom, aký postup je pre maloletú v aktuálnej situácii najvhodnejším riešením, tzn. či a v akom rozsahu je potrebné styk upraviť, či je potrebná psychologická intervencia, ako navrhuje otec dieťaťa a v neposlednom rade aj to, ktorému z rodičov alebo či aj dieťaťu je túto intervenciu potrebné nariadiť. Takéto zisťovanie - dokazovanie však zjavne presahuje rámec konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Okolnosti, na ktoré otec poukazuje v návrhu, ako aj odvolaní sú relevantné pre konanie vo veci samej, teda v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, avšak takéto konanie iniciované zo strany otca toho času nebolo, nakoľko sa domáhal výlučne nariadenia neodkladného opatrenia. V mimosporových konaniach, ktoré sú ovládané vyšetrovacím princípom a postupom súdu z úradnej povinnosti, však nie je prípustné, aby eventuálne neodkladné opatrenie nahradzovalo rozhodnutie vo veci samej.

23. Odvolací súd takto po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia v tejto časti dospel k záveru, že súd prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie dostatočne zistil skutočný stav veci, vysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami tvrdenými otcom v návrhu, svoje rozhodnutie odôvodnil rozsiahlo, presvedčivo a logicky v kontexte všetkých zistených skutočností vyplývajúcich aj z pripojených spisov o predchádzajúcich konaniach o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, preto nebolo možné dospieť ani k záveru o arbitrárnosti rozhodnutia, či zásahu do práva otca na spravodlivý súdny proces, eventuálne k žiadnemu nezákonnému postupu, či rozhodnutiu súdu prvej inštancie, preto napadnuté uznesenie v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v tejto časti a vysporiadal sa s podstatnou argumentáciou otca uvedenou v jeho odvolaní.

24. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

25. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

26. Podľa ustanovenia § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

27. Otec odvolaním napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v druhom výroku, ktorým zamietol jeho žiadosť o pridelenie právneho zastúpenia.

28. Vzhľadom na to, že proti takémuto rozhodnutiu súdu zákon odvolanie v zmysle vyššie cit. úpravy nepripúšťa, odvolací súd odvolanie otca v tejto časti podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

29. K návrhu otca, ktorým sa domáha ustanovenia zastúpenia advokátom v odvolacom konaní, odvolací súd zdôrazňuje, že v civilnom sporovom alebo mimosporovom konaní súd nemá zákonné zmocnenie rozhodnúť o ustanovení zástupcu - advokáta účastníkovi konania, účastníci však majú právo zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia. Ani podrobné dôvody uvádzané otcom v danom prípade neumožňujú súdu prekročiť svoju právomoc a ustanoviť mu ako zástupcu advokáta. V prípade, že súd

nemá právomoc o konkrétnej žiadosti účastníka rozhodnúť, v zásade by nemal vydávať ani negatívne (zamietavé) rozhodnutie. Z vyjadrenia otca vyplýva, že požiadal o poskytnutie právnej pomoci, avšak k Centru právnej pomoci nadobudol nedôveru. Napriek všetkým jeho výhradám vo vzťahu k poskytnutej právnej pomoci, ani odvolací súd nemôže rozhodnúť o jeho žiadosti na ustanovenie zástupcu z vyššie uvedených dôvodov. V tomto smere je tiež potrebné podotknúť, že zamietavý výrok súdu prvej inštancie je preto i nadbytočný.

30. V odvolacom konaní uznesením zo 14.1.2022 č.k. 7CoP/3/2022-120 bol za opatrovníka maloletej ustanovený Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice. Otec podal dňa 24.1.2022 námietku zaujatosti proti kolíznemu opatrovníkovi s odôvodnením, že si nevykonáva svoju právomoc spôsobom určeným v zákone, nevyužil svoje zákonom stanovené právomoci a nedosiahol prešetrovanie negatívneho stavu a ich následkov. K podaniu otca odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 73 ods. 2 písm. b/ a ust. § 90 ods. 4 písm. a/ zák.č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, miestne príslušným priamo zo zákona na vykonávanie funkcie kolízneho opatrovníka podľa ust. § 31 ods. 2 Zákona o rodine je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, v obvode ktorého má maloleté dieťa obvyklý pobyt. Tento úrad je potom priamo zo zákona miestne príslušný na vykonávanie funkcie kolízneho opatrovníka v danom konaní. Na plnenie týchto úloh disponuje príslušný úrad pracovníkmi, ktorí sú osobitne odborne pripravení vykonávať takto určené úlohy, vždy pritom chránia záujmy maloletého dieťaťa, a to bez ohľadu na vplyv, názory, predstavy, či zásahy rodičov alebo iných subjektov. V tejto súvislosti musí kolízny opatrovník konať profesionálne a byť odolný voči takýmto vplyvom. Odvolací súd zdôrazňuje, že úrad má zákonnú povinnosť zastupovať výlučne záujmy dieťaťa a nie niektorého z rodičov (§ 61 Zákona o rodine). O zaujatosti má súd právomoc rozhodovať iba vo vzťahu k sudcom, prípadne súdnym úradníkom alebo iným zamestnancom súdu, znalcom, prekladateľom a tlmočníkom (§ 49 a nasl. CSP). Súd však nie je oprávnený rozhodovať o zaujatosti iných osôb a to ani účastníka konania, ktorým nepochybne je aj kolízny opatrovník dieťaťa. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol o tejto námietke rozhodovať, keďže takúto právomoc zákonom zverenú nemá.

31. Otec podal odvolanie aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 14.12.2021 č.k. 14P/149/2021-77, o ustanovení kolízneho opatrovníka maloletemu dieťaťu. Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom s poučením, že je proti nemu prípustná sťažnosť. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka nebolo doručené všetkým účastníkom konania, v tomto prípade matke a teda nie je doposiaľ vykonateľné. Keďže uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, na rozhodovanie o sťažnosti je funkčne príslušný súd prvej inštancie (§ 248 CSP) a preto odvolací súd nemohol rozhodovať o podanom odvolaní otca, ktoré je podľa jeho obsahu potrebné považovať za sťažnosť (§ 124 ods.1 CSP). Záverom taktiež dodáva, že v danom prípade súd prvej inštancie ustanovil dieťaťu kolízneho opatrovníka nadbytočne, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 331 ods. 1 veta druhá CSP) a v prípade odvolania ustanoví maloletemu dieťaťu kolízneho opatrovníka odvolací súd z dôvodu postupu podľa § 329 ods. 1 vety druhej CSP.

32. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).